

PRESUDA SUDA

4. listopada 1979.

„Morsko ribarstvo”

U predmetu C-141/78,

Republika Francuska, koju zastupaju Guy Ladreit de Lacharrière, direktor pravnih poslova pri Ministarstvu vanjskih poslova, u svojstvu agenta i Pierre Péré, tajnik Ministarstva vanjskih poslova, u svojstvu zamjenika agenta, s izabranom adresom za dostavu u sjedištu Veleposlanstva Francuske,

tužitelj,

koju podupire:

Komisija Europskih zajednica koju zastupa njezin pravni savjetnik John Temple Lang, u svojstvu agenta, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg kod njezinog pravnog savjetnika Marija Cervina, zgrada Jean Monnet, Kirchberg,

intervenijent,

protiv

Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, koju zastupa W. H. Godwin, *Under-secretary (Legal), Treasury Solicitor's Office*, u svojstvu agenta, uz asistenciju T. H. Bingham, *Queen's counsel, Gray's Inn* i P. G. Langdon-Davies, *barrister, Inner Temple*, s izabranom adresom za dostavu u sjedištu Veleposlanstva Ujedinjene Kraljevine,

tuženika,

radi priznavanja da Ujedinjena Kraljevina, time što je 9. ožujka 1977. donijela i 1. travnja 1977. stavila na snagu uredbu „Sea Fisheries, Boats and Methods of Fishing, the Fishing Nets (North-East Atlantic) Order 1977” u sektoru morskog ribarstva, nije ispunila obveze koje ima na temelju Ugovora o EEZ-u.

SUD,

u sastavu: H. Kutscher, predsjednik, J. Mertens de Wilmars i Mackenzie Stuart, predsjednici vijeća, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe, G. Bosco, A. Touffait i T. Koopmans, suci,

nezavisni odvjetnik: G. Reischl,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

PRESUDU

- 1 Zahtjevom od 14. lipnja 1978. Republika Francuska je na temelju članka 170. Ugovora o EEZ-u zatražila od Suda da utvrdi da Ujedinjena Kraljevina time što je 9. ožujka 1977. donijela i 1. travnja 1977. stavila na snagu, uredbu „Sea Fisheries, Boats and Methods of Fishing, the Fishing Nets (North-East Atlantic) Order 1977” nije ispunila obveze koje ima na temelju Ugovora o EEZ-u.
- 2 Povod tužbe koju je podnijela Francuska Republika je pomorski incident koji se dogodio 1. listopada 1977., kada su britanske službe koje osiguravaju nadzor nad ribolovnim aktivnostima zaustavile francusko plovilo s povlačnim mrežama „Cap Caval”, koje je lovilo škampe unutar ribolovnog područja Ujedinjene Kraljevine. Kapetan plovila doveden je pred Magistrate's Court u Pembrokeu (Magistratski sud, Ujedinjena Kraljevina) i nakon nekoliko dana, 4. listopada 1977., osuđen je zbog kršenja sporne uredbe, konkretno zbog toga što je koristio mrežu s okom koje je manje od minimuma koji dopušta uredba. Nakon tog incidenta francuska je vlada pokrenula postupak prema članku 170. Ugovora o EEZ-u tako što je, na temelju drugog stavka tog članka, predmet najprije uputila Komisiji. Dana 22. ožujka 1978. Komisija je, sukladno trećem stavku tog članka, dala obrazloženo mišljenje. U njemu je Komisija zaključila da stavljanjem na snagu sporne uredbe Ujedinjena Kraljevina nije ispunila obveze koje ima na temelju ugovora o EEZ-u. Budući da Ujedinjena Kraljevina nije odgovorila na to mišljenje, francuska je vlada predmet uputila Sudu.
- 3 Francuska vlada najprije ističe da je sporna uredba, donesena u području koje potpada pod nadležnost Zajednice, stavljena na snagu ne poštujući zahtjeve iz Priloga VI. Rezoluciji koju je Vijeće donijelo u Hagu na svojim sjednicama od 30. listopada i 3. studenoga 1976. u skladu s kojima, u očekivanju stavljanja na snagu prikladnih mjera Zajednice, države članice mogu, na privremenoj osnovi, donijeti jednostrane mjere očuvanja ribolovnih resursa, uz uvjet da su se prethodno savjetovale s Komisijom i zatražile njezinu suglasnost. Budući da Ujedinjena Kraljevina nije ispunila te zahtjeve, donesena mjera protivi se pravu Zajednice. Podredno, francuska vlada ističe da je

sporna uredba, u pogledu mjera koje donosi, prekomjerna i stoga ne predstavlja razumnu mjeru zaštite.

- 4 Stajalište francuske vlade poduprla je Komisija koja je intervenirala u postupak. U argumentaciji koju je pružila Sudu Komisija je istaknula da Ujedinjena Kraljevina nije ispunila ni obvezu prethodnog obavješćivanja o svakoj izmjeni sustava za ribarstvo, koju državama članicama nalaže članak 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 101/76 od 19. siječnja 1976. o utvrđivanju zajedničke strukturne politike za ribarsku industriju. Štoviše, ona je osobito naglasila činjenicu da je Prilog VI. Haškoj rezoluciji ostvarivanje dužnosti suradnje koja je općenito formulirana u članku 5. Ugovora o EEZ-u. Naposljetku, Komisija ističe da su britanske mjere prekomjerne utoliko što sadržavaju određene specifične uvjete, osobito one o ograničenju usputnog ulova, koji su stroži od onih u prijedlozima koje je Komisija dala radi utvrđivanja zajedničkih pravila u tom području.
- 5 Vlada Ujedinjene Kraljevine, ne osporavajući obavezan karakter Priloga VI. Haškoj rezoluciji, ističe da se sporna uredba ne treba okvalificirati kao „jednostrana” mjera u smislu te rezolucije, jer je donesena da bi se u Ujedinjenoj Kraljevini osigurala provedba preporuka Komisije osnovane u okviru Konvencije o ribarstvu u sjeveroistočnom Atlantiku (NEAFC) potpisane u Londonu 24. siječnja 1959. (Zbornik Ugovorâ Ujedinjenih naroda, svezak 486., 1964., str. 159.) i konkretno članka 13. te konvencije sukladno kojem će „svaka ugovorna država na svojem državnom području i u odnosu na svoje državljanke i plovila donijeti prikladne mjere kako bi osigurala primjenu odredaba ove konvencije i preporuke Komisije koje obvezuju dotičnu državu i kako bi se sankcijama kaznile povrede navedenih odredaba i preporuka”. Prema mišljenju britanske vlade sporna uredba trebala se donijeti kako bi se osigurala provedba svih preporuka NEAFC-a i osobito preporuka br. 2 o oku mreže uzimajući u obzir preporuku br. 5 o količinama usputnog ulova na području industrijskog ribolova. Stoga ta uredba nije trebala podlijegati postupku savjetovanja koji se predviđa u Prilogu VI. Haškoj rezoluciji. Što se tiče sadržaja mjera koje su donesene dotičnom uredbom, vlada Ujedinjene Kraljevine posebno je objasnila opravdanost mjera ograničavanja u pogledu kako oka mreža tako i ograničavanja usputnog ulova, jer je korištenje mreža s uskim okom osobito štetno za očuvanje ribolovnih resursa.
- 6 Kako je to francuska vlada osnovano istaknula, sporna uredba donesena je u području koje potpada pod nadležnost Zajednice. Ta nadležnost obuhvaća sve ono što se odnosi na zaštitu ribolovnih područja i očuvanje morskih bioloških resursa kako u odnosima unutar Zajednice tako i u odnosima s trećim državama. Ta se nadležnost temelji na članku 3. točki (d) Ugovora o EEZ-u, u vezi s člancima 38. i sljedećima o poljoprivredi, uključujući Prilog II. Ugovoru o EEZ-u koji uključuje područje zajedničke poljoprivredne politike. Zatim je potpadanje mjera očuvanja pod područje nadležnosti Zajednice specifično potvrđeno člankom 102. Akta o uvjetima pristupanja i prilagodbama Ugovorâ. Osnove zajedničke politike u području ribarstva postavljene su Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2141/70 od 20. listopada 1970. o uspostavi zajedničke strukturne politike za ribarsku industriju (SL, L 236, str. 1.) i Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2142/70 od istog datuma o zajedničkoj organizaciji tržišta proizvoda ribarstva

(*ibidem*, str. 5.); nakon proširenja Zajednice te su uredbe zamijenjene uredbama br. 100 i 101/76 od 19. siječnja 1976. (SL, L 20, str. 1. i 19.). Sud je imao prigodu naglasiti doseg tih odredaba u svojim presudama od 14. srpnja 1976. (predmeti C-3, C-4 i C-5/76, Kramer i dr., Zb., 1976., str. 1279.), od 16. veljače 1978. (predmet C-61/77, Komisija/Irska, Zb., 1978., str. 417.) i od 3. srpnja 1979. (predmet C-185 do C-204/78, Van Dam i dr.).

- 7 Iz prethodno navedenog proizlazi da stavljanje na snagu sporne uredbe utoliko što ona uređuje područje koje potpada pod nadležnost Zajednice podliježe svim relevantnim odredbama prava Zajednice. U tom pogledu valja se konkretno pozvati na, s jedne strane, odredbe članaka 2. i 3. Uredbe br. 101/76 sukladno kojima se odredbe zakona i drugih propisa koje uređuju sustav koji svaka država članica primjenjuje u ribolovnim aktivnostima u morskim vodama pod njezinim suverenitetom ili jurisdikcijom moraju priopćiti drugim državama članicama i Komisiji kao i izmjene koje namjerava unijeti u tako definiran sustav za ribarstvo. S druge strane, valja podsjetiti na uvjete Priloga VI. Haškoj rezoluciji koji glasi kako slijedi:

„U očekivanju provedbe mjera Zajednice u području očuvanja resursa, koje su trenutačno u pripremi, države članice neće donositi jednostrane mjere očuvanja resursa.

Međutim, ako se u Međunarodnoj komisiji za ribarstvo ne postigne dogovor za 1977., i ako se nakon toga ne mogu donijeti autonomne mjere Zajednice, države članice mogu donijeti privremene i nediskriminirajuće mjere koje mogu osigurati zaštitu resursa koji se nalaze u ribolovnim zonama uz njihove obale.

Prije donošenja tih mjera dotična država članica zatražit će suglasnost Komisije, s kojom se treba savjetovati u svim fazama tih postupaka.

Takve eventualne mjere ne dovode u pitanje smjernice koje se trebaju usvojiti za provedbu odredaba Zajednice u području očuvanja resursa.”[neslužbeni prijevod]

- 8 Komisija je s razlogom istaknula da ova rezolucija u posebnom području u kojem se primjenjuje, daje konkretan oblik obvezama suradnje koje su države članice preuzele na temelju članka 5. Ugovora o EEZ-u kod pristupanja Zajednici. Poštovanje tih obveza osobito se nameće u situaciji u kojoj je zbog različitosti još neriješenih interesa očito nemoguće uspostaviti zajedničku politiku, te u području kao što je ono očuvanja morskih bioloških resursa gdje se korisni rezultati mogu postići samo zahvaljujući suradnji svih država članica.

- 9 Iz prethodno navedenog proizlazi da se o mjerama koje uvodi jedna država članica moraju prethodno obavijestiti druge države članice i Komisija i da te mjere osobito podliježu zahtjevima Priloga VI. Haškoj rezoluciji. Drugim riječima, država članica koja želi staviti na snagu takve mjere dužna je zatražiti suglasnost Komisije i mora se s njom savjetovati u svim fazama postupka.

- 10 Neosporno je da u ovom slučaju ti zahtjevi nisu ispunjeni. Međutim, Vlada Ujedinjene Kraljevine tvrdi da se nije bila dužna uskladiti s tim postupkom jer se, po njezinu mišljenju, on primjenjuje isključivo u slučaju „jednostranih mjera” očuvanja resursa koje je donijela država članica. Međutim, mjere koje su predmet sporne uredbe nisu „jednostrane” mjere utoliko što su donesene da se na području jurisdikcije Ujedinjene Kraljevine osigura ispunjavanje obveza koje ona ima na temelju Konvencije o ribarstvu u sjeveroistočnom Atlantiku i rezolucija NEAFC-a.
- 11 Prilog VI. Haškoj rezoluciji, prema kojem „države članice neće donositi jednostrane mjere očuvanja resursa” osim u određenim okolnostima i uz poštovanje u nastavku određenih uvjeta, treba se shvaćati tako da obuhvaća sve mjere očuvanja koje donose države članice, a ne tijela Zajednice. Stoga se obveza savjetovanja koja proizlazi iz ove rezolucije odnosi i na mjere koje je donijela država članica radi ispunjavanja međunarodne obveze koju ima u tom području. To se savjetovanje *a fortiori* zahtijevalo u ovom slučaju, dok je neosporno, kako je to naglasila francuska vlada i Komisija te prihvatila vlada Ujedinjene Kraljevine, da sporna uredba, iako provodi preporuke NEAFC-a, ipak po mnogo čemu prekoračuje zahtjeve iz tih preporuka.
- 12 Iz prethodno navedenog proizlazi da Ujedinjena Kraljevina, zbog toga što o donesenoj mjeri nije prethodno obavijestila druge države članice i Komisiju i nije zatražila suglasnost Komisije, nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 5. Ugovora o EEZ-u, Priloga VI. Haškoj rezoluciji i članaka 2. i 3. Uredbe br. 101/76.
- 13 Uzimajući u obzir to utvrđenje, nije potrebno ispitati tužbeni razlog, koji je podredno istaknula francuska vlada, o prekomjernoj naravi mjera o kojima se vodi postupak.

Troškovi

- 14 Sukladno članku 69. stavku 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je snositi troškove. Budući da Ujedinjena Kraljevina nije uspjela u postupku, nalaže joj se snošenje troškova.

Slijedom navedenog,

SUD

proglašava i presuđuje:

- 1. Time što je 1. travnja 1977. stavila na snagu uredbu „Sea Fisheries, Boats and Methods of Fishing, the Fishing Nets (North-East Atlantic) Order 1977” Ujedinjena Kraljevina nije ispunila obveze koje ima na temelju Ugovora o EEZ-u.**
- 2. Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske nalaže se snošenje troškova.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 4. listopada 1979.

[Potpisi]

RADNI PRIJEVOD